

cuta cu atâtă precizie mănuierea armelor și școala de soldat."

O familie perdută.—Cetim în „Farul Constanței”:

„La administrația plășii Hirșova s'a prezentat în zilele trecute, bătrânul Toader Gaborian, locuitor agricol din comuna Dridu-Movila, plasa Mostiștea, Județul Ilfov, spunând că familia lui a plecat de 4 săptămâni, cu carul cu vite și bagagiul spre a veni să se stabilească în Dobrogea la satul Făgărașul, nou iar el rămânând în urmă să rătăcit de el, și nu i-a mai găsit nici la Făgărașul nou nici în altă parte. Presupune să nu fi perit pe timpurile viscolose și răcelile călătoriei, sau să nu li se fi întâmplat v'un accident, căzând victima făcătorilor de rele”.

Slep inecat.—Aceași foaie relatează:

„La 20 Aprilie curent, s'a inecat în Dunăre, în dreptul locului numit Arsenestii departe ca un kilometru de comuna Topalu din plasa Hârșova, șlepu Elin numit „Caterina” condus de Căpitanul Nicolai Matei, încărcat cu grâu din Călărași pentru Brăila. Echipajul vasului a scăpat.

Omor.—„Răsboiul” (W) inregistrează zgomotul ce circula că niște țărani de pe moșia d-lui V. Boerescu, ar fi emorit pe arendașul Tomă Constantin și s'omocit pentru că le-ar fi închis vitele lor la oborul de gloabă.

Ar fi timpul a se revizui și legea poliției rurale, care are prea multe dispozițiuni arbitrare, prin care se strămtoarează rău bieții locuitorilor.

Sinucidere.—Cetim în „Galații” din (Galați):

„Astă-noapte pe la orele 2, o tânăra germană de 25 ani, care este în serviciul unui birt nemțesc din strada care dă la Helm între gara de pasageri și vadul Băncianu, s'a otrăvit prin luarea probabil a unei mari doze de opium.

Cauza care a determinat-o la această sinucidere este amorul, după cât s'a putut constata prin mai multe scrisori în versuri și poza ce s'a găsit asupra-și.

Starea tinerei, după cum spun medicii, este foarte gravă.

D-nul procuror Pancu, dimpreună cu comisarul despărțirii I și a d-lor doctori Nebuneli și Doca s'au transportat la fața locului spre constatarea faptului, dându-i ajutoarele reclamate în asemenea împrejurări.

Coincidență ciudată. Tot în aceeași locandă, în aceeași cameră și în același pat, s'a sinucis, acum câte-va zile prin revolver, un tânăru care venise din București, spre a căuta un serviciu.

Ecouri electorale.—Cetim în „Posta” (din Galați):

Sămbătă la 7 ale curentel s'a prezentat înaintea tribunalului, secțiunea II, procesul faimosului prefect al acestui district, care avu însemnat merit de a arunca atâtă strălucire asupra alegerilor trecute și a umplea de mare glorie partitul și guvernul căror slujesc de câțiva vreme.

Alături cu acest ilustru personaj sunt dați în judecată, precum se știe, și celebrii Tepluș, Bjoaga, Pelin, Trandaf, împreună cu toată banda această onorabilă de bătași, care avu meritul de a simplifica într'un mod atât de ingenios

procedura legii electorale, suprimând alegătorii dintr'o trăsură de ciomag.

Drepturile imprescriptibile la recunoștința codului penal ale acestor merituși cetățeni, fură reprezentate de celebritățile baroului nostru Benișachi și Istrati, cel întâiu respălit cu 500 lei leafă pe lună din punga vecinului birnic, care este Primăria, iar cel al doilea gratificat cu un mandat de deputat al colegiului IV, atât pentru acest serviciu, cât și mai cu seamă pentru gentileța cu care socru lui oferă grat'ul podul casei sale pentru găsduirea prefectului.

Și clienții, și advocații, și faptele ce erau să se desfășoare, totul era la o înălțime prodigioasă. De aceea și lumea ce venise se privească și se asculte era multă și de toate felurile.

Din nenorocire procedura în ceea ce privește chemarea lui Tepluș și Oancea nu era completă, așa în cât tribunalul a fost nevoit să amâne cercetarea procesului.

Înainte de a ajunge aci însă advocații părților, sprijiniți și de prefect, care trimise o adresă oficială tribunalului, ceru să fie scoși din cauză funcționarii publici până ce nu se va obține autorizarea Consiliului de Stat (sic) pentru da-rea lor în judecată.

Tribunalul respinse această cerere și menținu pe toți onorabili în proces.

Se mai ceru apoi să se desfacă procesul în bucăți spre a se judeca separat fie-care din inculpații pentru faptul special cel-l privește pe el.

Și această cerere fu pusă la o parte de către tribunal, care lasă ca toți să vie înaintea sa mână în mână, cum se cuvine celor de o făptură și de o samă.

STIRI MARUNTE

Curley, al doilea vinovat în afacerea asasinării lui Cavendish și Burke, a fost executat la 6 Mai.

În ziua de Rusalile (catolice) a avut loc la Lockerley, în Scoția, o infricată ciocnire de trenuri. Nenorocirea fusese triplă. Întâiu se ciocni un tren de persoane local cu unul de mărfuri și apoi peste grămada lor căzu cu toată puterea unei iuțeli de 50 miliori pe oră, trenul accelerat care venia din spre Anglia. Opt persoane au rămas moarte la moment; treizeci au fost greu rănite și e puțină nădejde de-a mai scăpa.—Vagoanele se făcuseră bucăți în toată puterea cuvântului.

În Grecia băntuie în timpul din urmă într'un chip îngrozitor variola. Din fericire cazurile acestei epidemii s'au împuținat de cât-va timp ne mai vindu-se de cât puțin în Atena, Pireu, și alte câte-va districte.

Un vapor englez care făcuse zilele acestea drumul de la Liverpool la New-York, cu emigranți pentru America, nu a scăpat de cât ca prin minune de-o mare nenorocire. La plecarea sa se dete cărmaciului o corabie cu o lădiță, fiind rugat să o ducă până la New-York unde va preda-o cutărelui persoane. Cărmaciul ascultă. Peste 2 zile însă ce-i veni în minte să deshidă lădița. El ce coperi într'insă o mașină infernală, care la cea mai mică zguduitoră putea să arunce în aer vaporul. Căpitanul fu chemat să se convingă despre fapt și lădița a fost aruncată în mare.

ale Madelenei miară invelișul colțorat al inimii sale imbetrănite, și, cu mare dispozițiune, se vazu silit a face să dispară, cu degetul mănuii, o mică lacramă care i glodia grozav coada ochiului.

— Dar, zise el, d-ra de Cygne nu e singură, scumpa mea copilă: i rămâne unchiul său, contele de Canalheilles, amicul meu cel bun. Are o inimă perfectă; va veghia asupra ei, și i va fi tutor de drept. Nu vei fi despărțită de tovarășa ta, o vei vedea la generarul, în bună voie.

Această perspectivă aduse puțină liniște Madelenei. O gândire însă i încrețea fruntea: prietena era departe de ea, tocmai în acest moment când ar fi avut o mai mare trebuință de consultațiunile și de încurajarea sa. Deja, înclinată pe umărul tatălui său, cu dulcele ei buze lipite pe urechia cea roșie și aspră a colonelului, Madelena i ruga dacă ar voi, numai pentru o oră, să o conducă la otelul de Cygne, ce bucurie ar face prietenii sale vedend'o sosind. Șapoi Blanca era fără sprijin, fără sfătuitor, lăsată numai experienței sale, având poate să discute interese mari cu niscăi-va streini; prezența unui bărbat, și mai cu seamă a unui om cu autoritate ca colonelul, ar face negreșit un efect considerabil... Lumea e așa de nepoliticoasă de multe ori când vrea a face cu o femeie!...

La aceste vorbe, Merlot se săbri ca un cal bătrân de regiment care aude sunând trompeta; ochii i scânteară fulgere. Ideea că poate să aibă de resbunat nedreptăți, de muștrat pe cineva, i electriza... Ar fi frumos să încerce cine-va a intimida pe nepoata unui amic al colonelului Merlot! Doam-

La 8 Mai oșpozia de pescărie din Londra a fost cercetată de peste 80,000 de oameni. Oșpozia e în adevăr grandioasă.—În acea zi s'a servit un prânz pentru 1000 persoane, a 30 fr. unul, compus numai din mâncări de pești.

D. Bradlaugh are să se prezinte în curând înaintea presidentului Camerei engleze, spre a cere din nou confirmarea mandatului său. Mai înainte de aceasta, el va inscena în provincie nu mai puțin de 50 meetinguri, în vreme ce toate societățile și cluburile de lucrători din Londra vor inscena la 18 Mai un teribil meeting spre a face presiune asupra parlamentului.

Ne putem aștepta dară la noi scandaluri la Bradlaugh, adăugate și revăzute.

În Indiile englezești se vorbește de-o întrunire a Lordului Ripon, actualul vice-rege, care s'ar fi dovedit inferior sarcinilor sale, prin lordul Dufferin, sau chiar ducele de Connaught.

Instalările au început în localurile expoziției internaționale de electricitate din Viena.

MULTIMEA PREOTILOR ȘI CONȘCINTELE EI.

Sub acest titlu citim în „Ortodoxul”: Aflăm cu multă plăcere că I. P. S. Mitropolitul Prinat este decis a stăruii din nou pe lângă St. Sinod, ca pe viitor să nu se mai hiritonisească preoți de-ât din seminaristii interni cei cu șapte clase, — propunere pe care I. P. S. Sa a făcut'o și altă dată atât la St. Sinod, cât și la Senat. Nu știm dacă stăruințele I. P. S. Primatului vor avea acum un rezultat mai bun; suntem însă pe deplin convinși, că măsura ce propune I. P. S. Sa este foarte salutară și singurul mijloc de a îndrepta soarta și starea actuală a clerului.

Ceea ce este mai cu deosebire de regretat în starea de astăzi a clerului nostru este, pe de o parte miserabila pozițiune materială a preoților, cari adesea sunt siliți a cerși spre a-și câștiga cele necesare pentru existența lor; iar pe de altă parte lipsa de instrucțiune și mai ales de educațiune clericală ce se observă la cea mai mare parte a preoților. Causa ambelor acestor ele este că avem prea mulți preoți în raport cu numărul parohianilor, și că seminaristii cari se înainteață la hiritonii nu sunt destul de bine prăgătiți pentru înalta misiune a preoției. Am arătat și altă dată cu statistica în mână că astăzi avem în România de trei ori, sau cel puțin de două ori mai mulți preoți decât ar trebui să fie. Dacă am lua de normă, că la 2000 suflete trebuie să fie un preot — și după această normă se fac hiritonii în Biserica din Bucovina și Transilvania, unde găsim chiar la 3000 de suflete numai un preot, — de câți preoți am avea trebuință în toată România? Calculul nu e greu de făcut. Presupunând că România are cini milioane de creștini ortodoxi — și credem n'am pus un număr mai mic decât este în realitate, — ni-ar trebui 2500 de preoți astăzi; însă avem peste 7000 de preoți, și este notat că aci vorbim numai de preoți de mir, lăsând la o parte clerul monahal, care asemenea, precum se știe, este destul de numeros. Cifra de 7000 nu este luată din aer sau bazață pe simple presupuneri; ci este rezultatul

unor date statistice foarte exacte. După statistica oficială a Ministrului de Culte, în anul 1880 erau 6767 preoți și diaconi. În anul 1881 și 1882, după date exacte ce au binevoit a ne comunica directorii cancelariilor respective, s'au mai făcut încă 630 hiritonii, — total 7397. Presupunând acum că în acești doi ani au încetat din viață 200 preoți, deși suma este cam esagerată, rezultă că astăzi avem 7197 de preoți, adică 4697 preoți mai mulți de cât ne trebuiesc, fără a enumera și clerul monahal și pe preoți cari s'au mai făcut în acest an. Este evident că acești 4697 de preoți cari sunt de prisos, se hrănesc din beneficiile de care trebuia să se bucure cei 2500 de preoți cari sunt cu totul suficienți pentru trebuințele religioase ale populațiunii noastre ortodoxe; și eacă dar isvorul miserii în care se află preoții noștri.

S'a obiectat de unii din Preasfinții noștri prelați, cum că creștinii din Regatul României ar fi mai evlavioși decât Românii din Transilvania și Bucovina, adică că noi aci ne mulțumim numai cu un preot la 2000 de suflete. E bine! să admitem pentru un moment că evlavia noastră este mai mare, și să mai admitem încă, că și punga noastră este mai plină și putem să ne permitem luxul de a plăti mai mulți preoți decât sunt necesari: să admitem că unde frații noștri de dincolo se mulțumesc cu un preot, noi trebuie să avem doi. Chiar dacă am admite toate acestea, ni ar trebui 5000 preoți, așa ca totuși rezultă un prsos de 2197 de preoți. Vedem dar că obiecțiune ce s'a făcut nu este serioasă.

Așa fiind lucrurile, noi rugăm pe Preasfinții membrii ai St-lui Sinod să se grăbească a da un vot, ca de acum înainte să nu se mai hiritonisească nici un preot, fără a fi terminat șapte clase seminariale. Este și rușine în adevăr, că azi, când chiar de la coștii se cere să aibă baalaureat, să se mai facă preoți numai cu 4 clase.

S'a mai obiectat că seminaristii cu șapte clase n'ar voi să se facă preoți la țară. Dar nici această obiecțiune nu ni se pare a fi fondată. Căci îmbunătățindu-se pozițiunea prin imputinarea numărului lor, postul de paroch oferă mult mai multe avantaje, decât ori ce altă funcțiune, ce a pu tea ocupa un seminarist.

ARENA ZIARELOR

„Binele Public” ține cu toată puterea la colegiul I, cu toată vitregia ce el a arătat opozițiunii.

Astăzi care colegii au dat opozițiune? Numai colegiul întâiu a dat opt deputați și colegiul al doilea trei. În celelalte cele numeroase, al treilea și al patrulea, lupta a fost chiar imposibilă; căci ori ce s'ar zice, în aceste colegii polițai și zăpicii sunt singurii arbitri în majoritatea casurilor cari numesc pe deputat.

Și să nu ni se zică că numai noi am fost învinși, fiindcă tot așa suferiau și d-nii Rosetti-Brătianu sub alte guverne când se găsiu în opozițiune.

Este adevărat că puțin deputați și senatori au dat opozițiune colegiului întâi, însă cu mari lupte au dat. Dar dacă se va desfița colegiul întâi unindu-se cu al doilea și mai altoindu-l cu sătenii care au un venit de șase sute lei venit, atunci nu va mai putea intra în Camerele legiuitoare nici un membru din opozițiune,

tr'o ferestre, ajunseră la cabinetul marchizului. Două țipete se auziră în același timp; Blanca și Madelena căzură una în brațele alteia. O ușă se deschise fără șgomot. Sora, care însoțea pe d-ra de Cygne, apără în prag, severă și tăcută. Și, prin deschizătura ușii, Merlot zări, într'o cameră mare într'un stil sever, pe un admirabil pat de lemn sculptat, la lumina solemnă a făclilor aprinse, pe marchizul de Cygne întins.

Moartea dăduse figurei lui un caracter de măreție senină pe care nu o avusesse nici odată în viață. Amatorul de colecțiuni părea că dorme, fericit și liniștit, înconjurat de toate capo-d'operele lui. În adevăr, ochii lui Merlot, întorși de la patul mortuar, puteau admira, pe pereții odăii, cele mai frumoase pânze ale maestrilor italieni și olandezi. Pe mese, în vitrine din părțile de jos, minuni de Saxa și Sévres, fildeșuri sculptate de o valoare neprețuită, smălțuri din Limoges, faiențe de Castelli și de Gubbio, bucăți unice prin puritatea colorilor. Atras fără voia lui, uitând respectul datorit morții, colonelul începuse să umble prin casă, admirând evantaliurile frumoase zugrăvite de Laveret și Watteau, inbonierele aurite lucrate de Ghirlandajo, mănușchiurile de săbii sculptate, datorite talentului celor mai meșteri lucrători din Spania. Merlot nu era nici de cum un cunoscător, dar tot ce avea sub ochi era așa de frumos în cât se ducea fermecat, scoțând exclamațiuni infundate. Și în alcova lui transformată în capelă, sub lumina lumânărilor care i făcea strălucitoare fruntea lui palidă, marchisul părea că surice, ca și cum naiva admirațiune a vizitatorului, ar fi cauzat o supremă

și prin urmare adevăratul control va fi departat.

„Ziua de 10 Mai zice „Națiunea” a fost aleasă de guvern pentru a convoca camerele. Prin aceasta a voit să facă ca solemnitatea deschiderii corpurilor legiuitoare să fie mai bărbătoare la ochii lui ind că dânsa are loc într'o zi de serbare națională. Nu vom veni să aruncăm o notă discordantă în veselia aniversarului venirei și încoronării suveranului nostru. Această zi reprezintă pentru o mare română împlinirea dorințelor națiunii realizate prin munca și sacrificiile mai multor generațiuni. Diviziunile politice încețază la asemenea ocaziuni solenne cum au încetat tot-d'anna în România, când a fost vorba de mari cestiuni naționale. Prin urmare ziua de 10 Mai nu este, nu trebuie să fie o serbătoare oficială ci națională, o serbătoare ce nu aparține unui partid, ci națiunii întregi care toată a contribuit la ridicarea edificiului național a cărui cheia de boltă este regatul român.

În locul guvernului am fi lăsat această zi veseliei naționale și n'am fi turburat'o prin introducerea politicii militante în mijlocul unei serbări ce trebuie să fie un fel de armistițiu între luptători pe tărâmul luptelor politice.

Prin deschiderea corpurilor legiuitoare în aceeași zi în care București și țara întreagă serbează cea mai mare serbătoare națională, guvernul pare că voeste a serba oare cum tot o dată și victoria sa electorală.

„Zilei de 10 Mai, „Românul” i consacră următoarele rânduri:

Plecată de la robia cea mai înjositoare, căci robă internă și esternă era înainte de 1821, națiunea ajunse — în curs de 60 de ani — la libertate deplină și ocupă un loc respectat și meritat între popoarele libere, și demnă d'a fi libere, ale Europei civilizate.

Privită din acest punct de vedere, ziua de mâne este, și trebuie să fie, o îmbărbătare pentru toți Românii ș'un învețământ.

O îmbărbătare pentru că ea dovedește unde poate ajunge o națiune demnă de viață, când luptă necontentit, cu stăruință și cu credință:

un învățământ, pentru că tot-d'anna, la națiunile înțelepte, trecutul, cu faptele, cu luptile și izbănzile lui, este și trebuie să fie un învățământ pentru viitor.

Proclamarea regatului încoronează lupta a două generațiuni vrednice, neobosite, cari merită d'a fi aduse ca exemplu celor de astăzi și celor viitoare.

D'aceea, nu credem că putem serbători mai bine această măreață zi de cât zicând tinerelor generațiuni:

Cei cari v'au precedat, de și cu mai puțină știință și cunoștințe de cât voi, au știut și au putut face ca țara să propășiască.

Inspirați-vă de exemplele lor și, având în vi torul țerei credința ce au avut'o ei, lucrând cu aceeași neobosire ca și dânsii, veți putea duce țara mai departe; căci o națiune care stă în loc pe calea propășirii, se osândește însă-și la moarte.

„Timpul” revine asupra decadenței bisericești și spiritului religios în România și a cauzelor acestui fenomen îngrijitor.

Și pe când noi, organ politic, ne preocupăm de interesele bisericii, capul nos-

bucurie amatorului adormit pentru tot d'anna.

Un șgomot de voci, auzindu-se în odaia vecină, răpi pe colonelul din contemplarea lui. Se apropie de ușă instinctiv. În mijlocul micului salon, dinaintea d-rei de Cygne, un bărbat, tânăru încă blond, îmbrăcat foarte corect, cu mănăși gris-berle, nu mai știa cum să și exprime regretale.

Marchizul i fusese un adevărat prieten; nu trecea o săptămână, și acesta de mulți ani, fără să se întâlnească, și necontentit cu cea mai mare plăcere. Era, fără îndoială, un om cu spirit nobil, iubitul marchiz, cu un gust fin și foarte dezvoltat! Ar putea ori cine să și examineze colecțiunea de tablouri: erau numai mărgăritare, și de sigur familia avea în ele o comoară... Și fiindcă d-ra de Cygne, mirată și jenată, să încercă să pue capăt acestor valori de cuvinte printr'un:

— Pardon, domnule, nu știu dacă momentul este oportun...

— Oportun! domnișoară, reînceptu mai tare elegantul vizitator, urmărindu-și gândul, n'am putea găsi altul mai oportun! D nu de Cygne e cunoscut pe piețele Parisului, Londrei, Veneției și Petersburgului, ca unul din cei mai serioși amatori de colecțiuni din Europa. Șgomotul despre moartea sa are să se răspândiască, ca un fulger, amatori ai să se fie toți înbolziți de o curiositate extremă, vor veni negreșit din toate țările...

(Va urma).

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 10 Mai —

11

GEORGES OHNET

CONTESSA SARAH

Când Madelena se mai liniștea, colonelul avu să indure o adevărată avalanșă de cuvinte. De sigur, d. de Cygne nu fusese un tată tocmai iubitor, nu venia nici o dată să și vadă fata, și nici nu se îngrijea de ea, dar în fine era tatăl ei, și o dată dus din lume, Blanca nu se mai putea întemeia pe nici o afecțiune în această lume, dacă nu pe aceea a prietenii sale, a surorii sale adevărate, Madelena. Și d-ra Merlot, cu un nou acces de lacrimi, povestea tatălui său toate calitățile alese ale caracterului prietenii sale, și cât de mult i indulcise amărăciunea vieții sale închise. Fără Blanca, ce ar fi devenit ea? Și, acum, împrejurările vieții avea poate să le despărță, pe ele, nedespărțite!

Colonelul, care la început se cam încruntase, — căci tot ce fiica lui i spusese despre marchisul de Cygne se putea aplica și lui, — începă să fie prins de lațul emoțiunii. Cuvintele călduroase

tru bisericesc face politica zilnică, ba chiar o politică, prin care elementele anti-creştine sunt ridicate la o înfruntare hotărâtoare în societatea noastră.

Om cuprins de duhul blândeţii, capul nostru bisericesc e prea slab spre a se putea susţine faţă de un guvern atotputernic, pentru care şi autoritatea bisericească nu este decât un mijloc de menţinere la putere. Am dori dar să rămăie în ţară impresia, că nu hierarhia noastră bisericească e vinovată de stricăciunea intrată în biserică; vinovaţii sunt aceia, care abuzează de spiritul îngăduitor al capului nostru bisericesc şi fac presiune asupra episcopatului; pe aceştia trebuie să-i osândim, de la aceştia trebuie să ne depărtăm, dacă vom ca sfântă să rămăie pentru noi legea părinţilor noştri şi legătura încheiată între dănil.

Nu este cu toate acestea mai puţin adevărat, că episcopatul nu este numai cămaşa bisericii, ci tot odată şi apărarea ei. Înaintea lui Dumnezeu şi-a generaţiilor viitoare capul nostru bisericesc este răspunzător de soarta bisericii noastre. Îl rugăm dar cu toată stăruinţa să frângă armele, pe care feţele noastre bisericeşti mai slabe de ânger le-au pus în mână vrăşmaşilor bisericii, încredinţat fiind, că sprijinul, pe care zadarnic îl va căuta la amicii săi politici, îl va găsi la noi şi la milioanele de Români, care tot mai ţin încă la legea lor strămoşască.

VARIETAŢI

Un roman ca multe altele cari nu se mai scriu. — În Zombor, Ungaria de mează-noapte, fata frumoasă a unei cărmăreşee slovace se măritase acum doi ani după un tânăru foarte vicios. Ea lăpărăsi din cauza aceasta şi trăia la muma sa. În timpul din urmă făcu cunoştinţă unui flăcău frumos şi bine făcut. Îndată începură între dănil relaţiunile cele mai intime. Nevasta era foarte fericită, deşi nu se putea căsători a doua oară, din cauză că divorţul era cu neputinţă (după legile bisericeşti). Într-o zi în fine muma spune fetel, că de vreme ce nu poate lua ea pe acest flăcău, îl va lua dăna... Fata crezu întâiu că muma-sa glumesc. În urmă însă se convinsu că era adevărat, după ce însuşi amantul ei, care voia să pue mâna pe averea bătănel, lă făcu această declaraţiune. Nenorocita nu putea suporta o astfel de durere şi de ruşine, măi virtos că toată lumea cunoştea relaţiunile sale cu amantul ei, ea luă dară să-ricică şi se otrăvi. Câteva ore în urmă era moartă. Lumea e foarte iritată în contra mumei şi a înşelăului amant şi ei vor părăsi de sigur odiosul lor plan, dacă nu de bună-voie, de frică.

Unde duce lipsa de cărturar românii cu inimă pentru popor, în Bucovina. — Cetim în „Gaz. Transilvaniei“: „Cu Ciangăil au venit, după cum ni se scrie din Bucovina, şi opt familii de ţărani români. Bieţii oameii trecând pe la Alba-Julia se jăluiau rău, le părea rău de ce au lăsat, văzând, că ce soarte lă aştepta aici. Dar voi cum aţi ajuns printre Ciangăi, lă întrebă un cărturar român? — Apoi vezi, domnule! [Ne-au nebunit şi pe noi, ne-au făcut să ne vindem casă şi vite; pentru o perechie de boi ce costă 150 fl., am căpătat numai 50 fl. şi acum ne pare destul de rău dar n'avem ce face, trebuie să ducem şi noi amarul p'acii!“

Omoritorii lui Mailath. — Spanka a mărşirit în sfârşit ca el fete omoritorul lui Mailath, împreună cu arestatul Pitely, având sprijinul lui Berecz, servitorul omoriturului. — Mărturisirea a făcut-o după un interogator de 10 ore; numai el trebuie să ştie, divalolul, cu ce argumente a fost înduplecat să nu măi neg. — Spanka spune, că el a fost urzitor intelectual al omoriturului; pe Pitely şi Berecz lă convinsu singur. În seara fatală, acest din urmă lă condusese în camera lui. Acolo aşteptară până se întoarse Mailath de la fiă-sa şi se desbracă. Apoi năvăli în odaie întâiu el Spanka, cu cutiu în mână, cerând banl. Mailath voi să-l smulgă cutiu din mână cu care o casie se tăia. Atunci năvăli Pitely şi apucă cu atăta furie victima în căt amănând căzără jos. Pe urmă o legară, lă nfunădară în gură o batistă şi el sugumară. După aceea luară banii ce găsiră în portofel. Lă împărţiră fără a lă număra şi se lăsară jos pe funia din dos. Simţindu-se urmărit şi auzind de arestarea complicitilor săi, Spanka a fugit la Viena, unde a amănătat ciatornicul luat de la Mailath. Nă voi însă să spuie unde.

O ESECUŢIE

În ziua de 2 Maiu, la 8 ore dimineaţă, s'a săvârşit în curtea prinsorei Kilmainhan din Dublin execuţiua lui Brady, condamnat la moarte ca unul din autorii crimei de la Phoenix-Parc. Autorităţile luaseră măsură întinse spre a nu se întâmpla vre-o turburare. În apropierea temniţei se strânsese încă de dimineaţă o masă de oameii, care pe orele 8 trecea peste 10.000. Se auzeau murmure de compătimitere pentru condamnat şi blesteme în contra guvernului şi poporului englezesc. În mijlocul unei gru-

pe de femei, se vedea muma lui Brady care plângea cu amar. După ce bătu 8, se văzu înălţându-se pe zidirea temniţei un steag negru, semn că execuţiua se terminase. Atunci se auzi strigarea jos părăriele şi mulţimea căzu în genuchl rugându-se pentru pacea sufletească a executatului. În toate bisericile catolice din Dublin se ţinură liturghl pentru reposit. În părţile mai sărace a-le oraşului prăvăliile fură închise în semn de condolenţă; obloanele ferestrelor lăsară jos şi se arborară drapele negre. Familia Brady ţinu priveghiul, unde găsiau toţi căţl veniau rachiu din abundenţă. — Despre însuşi execuţiua nu se ştie mal nimic, căci fusese ascunsă şi nu se dăduse voce nicl unui ziarist se asiste la ea. Atăta se ştie însă că Brady nu şi pierduse cumpătul de loc. N'a cerut nicl graţiarea nicl n'a făcut vre-o mărturisire; rămăsese până la moarte demn, aşa cum făgăduise mumei sale să fie.

PARTEA LITERARA

POESII de AL. A. MACEDONSKI

Volumul d-lui Macedonski conţine însă şi alte genuri de poezii, în care lipsa adevăratului sentiment poetic pentru frumosul literar, nu mal poate trece cu o invenţiua nouă, ci arată pe autor în toată goliciunea sufletului lui. Aşa d. e., este în om o coardă sensibilă pentru aceea ce numim patriotism şi naţionalitate.

Suntem nevoiţi să admitem plângerea postului:

De-aşl fi scris pentru cel morţi
Morţi s'ar fi deşteptat!
Am scris însă pentru vii
Şi ei nicl nu s'au mişcat!

Morţi eşi din groapă afar'
Locul nostru e între noi!
Vi, intraţi în locul lor,
Gropile sunt pentru voi!

(De-aşl fi scris, p. 108).

ori-cât de tare ar fi această plângere, când vedem criticul cari nu numai că apasă asupra autorului cu o vrăjmăşie vădită, cum face d. Missir, dar pun în inima sa sentimentele chiar cari mişcă pe poet, când acele porniri sufletesti se traduc prin versuri ca cele citate şi următoarele:

E un semn de vijelie,
Sub al norilor vestmânt...
Bate vânt de bătălie
Bate vânt!

Ţara scumpă, sau tu vie,
Sau noi toţi, toţi în mormânt!...
Bate vânt de vijelie,
Bate vânt!

Critica d-lui Missir păcătuşte nu numai prin intenţiunea rea judecată ce face d-lui Macedonski, dar e lipsită chiar de ori-ce cunoştinţe de „meserie“. Pentru a proba această alegaţiune este destul să cităm:

„Insă trebuie să admăram în public lipsa de generositate a acelor scriitorl, cari au început la noi felul de critică amestecată. Aceasta consistă în a introduce în acelaşi articol şi personalităţi şi argumente ad rem. La cele din urmă am răspunde, iar cele d'ântel ne impun tăcere. . . .“

(T. Maioreşcu. Critice. p. 317.)

Şi mal departe, tot d. Maioreşcu, vorbind de criticul ce au curajul să feasă lucrăril lor cu cuvinte insultătoare la adresa autorilor, dice:

„Se înţelege, că dupe asemenea cuvinte, acest domn a perdut dreptul la o discuţiua cuviincioasă. . . .“

Negreşit Oda d-lui Macedonski:

„ARMATEI ROMANE.“

este ura din bucaşile cele slabe ale volumului d-sale. Multe cugetăril sunt obscure, rău traduse în versuri. D. Missir citează, între altele, versul:

Cauză sacră ei au drept scuză

Şi dice:

„Un scriitor. . . care, pentru a îndemna pe Români la luptă, le spune că este sacră cauza lor, dar că e iau drept scuză, — nu ştiu dacă e patriot, dar de sigur nu e poet.“

Negreşit, acest vers este obscur; d. Macedonski nu a voit să înţelegeal altceva de căt că: Resbful este un ce crud, un rest de barbarie; însă, când este vorba de sclăvie, când ţara este în pericol şi cere ajutorul nostru:

Resbful crâncen mal bine fie!

căci atunci avem contra imputărilor ce ni s'ar face că urmăm o lege barbară, avem qic de opus, — o cauză sacră.

Negreşit în versurile:

Prin fum, prin flăcări ve ved de-acumal...
Sultan molatec se n'groaşă gluma!
N'ai cu raiale de-a face numa
Al şi cu alţi, al şi cu noi!

Cele trei versuri din urmă nu sunt potrivite cu caracterul energic ce cătă să albă această poezie; şi fac un contrast nenorocit cu versurile de mal sus:

Tari prin unire, tari prin credinţă,
Voi veţi învinge. O! fi d'eroi!

In versurile:

Sfărâmaţi, rupeţi fără cruţare,
Răsunăţi timpul de subjugare!

intonăţiua cade greşită pe: „Sfărâmaţi“ şi „Răsunăţi“.

(Va urma.) Al. G. Djuvara.

MESAGIUL

Deschiderii Corpurilor Legiuitoare

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputaţi,

Sunt fericit a Mă afla astă-zi în mijlocul nouilor aleşi ai naţiunei.

Salutându-ve de buna venire, sunt dator, înainte de toate, să mulţumesc fereii pentru liniştea şi ordinea ce au domnit pretutindenţi, în tot timpul perioadei electorale. De şi cestiuniile cele mal arzătoare erau puse la ordinea zilei, ţara nu s'a abătut un singur moment de la manifestarea pacinică şi legală a vointei sale.

Revisiunea legii electorale propusă de Adunările precedente, îngrijirile generale ce incongruau cestiunea Dunaării în noua situaţiune, în care a intrat prin Conferinţa de la Londra, şi bănelile ce se aruncau că s'ar medita noi şi mari reforme sociale; toate acestea erau de natură a preocupa spiritele, a frământa întreaga noastră societate şi a pune în luptă opiniunile şi interesele cele mal opuse. Cu toate acestea, hunul simţ al naţiunei s'a ridicat mal presus de toate încercările şi ţara a răspuns la apelul ce i s'a făcut cu acea prudenţă şi linişte care a caracterizat tot-d-a-una lucrăril poporului român.

Această nouă manifestaţiune a înţelepciunii şi a spiritului politic, cu care România s'a condus în toate fazele grele ale desvoltării sale naţionale, este o nouă dovadă că ea ştie a se feri de sguduirile, prin cari au trecut asemenea reforme în alte ţeri şi că ea nu va deveni nicl odată un focar de agitaţiuni şi de turburări cari să inspire îngrijiri celor-lalte State.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputaţi,

Raporturile noastre cu Puterile streine sunt din cele mal satisfăcătoare, căci România s'a condus în toate fazele stăruinţă să lă atragă simpatiele lor. Ea nu a cruţat nimic pentru a îndeplini angagiamentele, isvorând pentru dăna din tratate, şi a executat toate obligaţiunile ce a luat asupra-şi.

După ce prin silinţele sale eşl a rădobândit independenţa, prin silinţele sale ea a îndeplinit cu hotărre toate condiţiunile, ce Europa pusese la recunoaşterea acestei independenţe, a făcut tot ce i-a stat prin putinţă spre a se pune în acord cu noua stare de lucruri creată de tratatul de Berlin şi a fi astfel admisă în concertul Statelor europene.

Proclamând Regalitatea şi constituindu-se definitiv pe bazele monarchiei ereditare, întemeiată la 1866, pe lângă realizarea vechilor aspiraţiuni naţionale, ea a voit tot de-odată să dea Europei o probă şi mal invederată de spiritul său de ordine şi de conservaţiune, şi a căutat sub această formă o garanţie mal mult pentru independenţa sa naţională.

Toate aceste facpte ne dau dreptul, domnilor Senatori şi domnilor Deputaţi, să fim neclintiţi în credinţa că Europa nu va voi să aducă o atingere drepturilor noastre de Stat independenţe şi că nu va cere de la noi să executăm decisiuni, la cari nu am participat şi la cari nu am consimţit.

Domnilor Senatori,

Domnilor Deputaţi,

Trimiş de increderea naţiunei, pe lângă altele şi cu misiunea de a revisui legea electorală, nu Mă îndoiesc că veţi sci a resolve toate greutăţile nedeslipite de o cestiune atăt de delicată şi de importantă. Insufându-ve de principiile cari au preşezut la constituirea Statului român, ţinând seamă de experienţa făcută în timp de şapte-spre zece ani şi de împrejurările particulare ale ţerei noastre, veţi reuşi în înelegre cu guvernul Meul, să găsiţi pentru exercitarea dreptului electoral soluţiunea cea mal nemerită, care, ocrind şi mal bine interesele generale, va asigura din ce în ce malmult independenţa şi moralitatea votului.

Să lucrăm toţi în unire spre a completa opera începută a organizării noastre interioare! Să ne îndreptăm toate silinţele la întărirea Statului şi la realizarea progreselor pacinice ale civilizaţiunei. Astfel vom putea privi viitorul cu încredere şi feara va bine-cuvânta lucrăril noastre.

Căt pentru Mine, la lucru ca şi la datorie, voi fi tot-d-a-una mândru a a Mă afla în fruntea naţiunei.

Sesiunea corpurilor legiuitoare este deschisă.

CAROL.

(Urmează semnăturile d-lor miniştri).

CESTIUNI JUDICIARE.

Guvernul Belgian cere profesorilor, cari au eşit în urma legel scolare din 1879 din serviciul statului şi s'au ataşat la scoale private, înapoierea banilor ce luaseră de la stat în formă de bură, cu ideea de a funcţiona în vre-o scoală a statului cel puţin cincil ani. În cas contrariu, i amăninţă cu urmărire judecătorească.

Tribunalele din Tetmorid şi Gand, sū luat în apărare pe aceşti profesori. Curtea de casaţie le-a casat însă hotăririle şi a trimis afacerea înapoinea tribunalului din Brugge. Acesta a condamnat, într'un cas special, pe profesorul Gilson de la scoala „liberă“ din Assende, care se obligase cu ocazia studiilor sale în scoala normală să servească statului cincil ani, să înapoieze banii de studii

NOTIŢE LITERARE

Dreptul. — No. 41 An. XII. cuprinde: Jurisprudenţa română. — Înalta curte de casaţiune şi justiţie, secţiunea I: M. Costinescu şi alţi cu P. T. Dancovici. — Curtea de apel din Iaşi, secţiunea I: I. A. Ralet cu Statul. — Curtea de apel din Focşani, secţiunea II: Petre Stăfănescu cu Anton Corbeanu. — Legislaţiunea streină. — Cronica judiciară.

Literatură. — (Revistă literară, anul al IV. No. 4 cuprinde:

Valţul rozelor, poezie. — La un amic. — Afinităţi. — Distih. — Sub munţi. — Epigramă. — Asupra unei gravuri, poezie. — Două ştiinţe. — Mort. — Petit Jean. — Romanţă. — Înfiniuit meul. — Cugetare. — Adio. — Dorul meul. — Carol Scrob. — Chiparosul. — Tipuri zilnice. — Desmoşteniţi. Soartel. — Les Joannisaces, poezie. — Poetul Macedonski, poezie. — Desperarea. — Singur. — Cimitirul (după Heine). — Chira, năvelă. — La notiţa Convorbirilor literare. — Noapte de Martie, poezie. — Ochiul negru. — Elegie. — Nenorocirile unui Chinez (urmare). — Măcsime. — Emille Zola, biografie extrasă. — Bibliografie. — Erată.

Revista armatei (redactată cu concursul corpului ofiteresc, An I. Nr 2, I Maiu cuprinde:

Revista interloară: Instrucţiunea în armata, de colonel I. Argintoyanu. — Scoalele de tragere ale artileriei noastre, de lt. colonel Tell. — Cestiunea fortificării României, de căpitan Gr. Crăinicianu. — Administraţiunea în urma aplicării comandamentelor, de intendant Corănescu. Revista esteroară: Câteva cuvinte asupra poligonului de la Satory, de căpitan M. Boteanu. — Ştiinţe militare: Fabricarea şi încărcarea stupilelor (armare), de maior Hepites. — Studiul metalelor întrebuinţate în fabricarea tunurilor, de căpitan I. Bereşteanu. — Note asupra cavaleriei, de căpitan N. Mavrodin. — Noutăţi militare. — Bibliografie.

BULETIN FINANCIAR

9 Maiu

De şi cursurile nu au prea variat, numeroasele cumpărări de acţiuni ale societăţii de construcţiuni au dat oare care animaţiune bursel de azl. Se spune că aceste cumpărări de construcţiuni au drept cauză decuvertul de aproape zece mil de bucaţi din aceste acţiuni ce ar exista întreg. Decuvertul căuta a se acoperi mal din vreme temându-se ca o urcare ce se aşteaptă în aceste acţiuni să nu lă facă să pierdă mal mult de căt ar fi gândit să câştige. Urcarea ce se aşteaptă şi va avea motivul în acea că cea mal mare parte, aproape trei pătrimi, din aceste acţiuni s'ar fi găsinđ în posesiunea unor capitalişti cari nu gândesc a se desface de ele şi cari chiar ar părea dispuşi a profita de strimtoarea în care se vor găsi marele număr de vnzătorl a decuvert.

Renta amortisabilă staţionară. Pe bani gata s'a înregistrat o afacere cu 92²/₈. Pe termen nu a variat. Se aşteaptă şi noi credem că această rentă va trece în curnd peste cursul de 98 termen şi 92 ²/₈ casa, curs care lă merită cu prisos dacă se socoteşce cursul ce aveal la ţărea cuponului şi dobânda ce a curs de atunci şi până acum.

Dacia-România cu un câştig de 50 b. pe banl gata şi pe termen la 376¹/₂ şi 380¹/₂. Motivul că nu mal urcă aceste acţiuni se zice că este presiunea ce e exercită asupra lor un partid de scădători cari ar voi să se acopere în condiţiuni mal avantajoase.

Banca Naţională s'a tratat casa cu 1400 şi termen cu 1418 dupe ce începuse cu 1410 şi trecuse prin 1425.

Naţionalele de asigurare revin la cursul de al'altă-ierl la 238 pe termen.

Afară de construcţiuni, cele-lalte valorl au avut afaceri puţine.

Se telegrafiază din Londra ziarului „Le Temps“ că d-nul Baring, acum secretar al finanelor la ministerul Indii, va fi numit ministru respndinte permanent în E-gypt.

Viena, 21 Maiu.

Ducele d'Aoste a plecat la Moscva azi dimineaţă la 11 ore cu toţi membrii ambasadei extraordinare italiene.

(Havas).

BIBLIOGRAFIE

Au apărut: POEZIELE ŞI NUVELELE

D-lui

DULIU ZAMFIRESCU

O carte inemerită pentru premil, mal cu seamă în scoalele secundare.

Se află depuse spre vnzare în Bucureşti la librăria Graeve et Comp. Socecu et Comp şi Ioaniţiu — Preţul 5 lei.

SCHIMBARE DE DOMIOLIU

Dⁿⁱ WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Special; BOALE DE FEMEII ŞI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8 vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moşilor) Consultaţiuni de la 8—9 a. m. şi 3—5 p. m.

D-nu Doctor Boicescu

S'a mutat Strada Luterana, No. 15 bis, (în faţa Bisericii Luterane).

Primul magazin de pian fondat în 1855

GEBAUER

23, Calea Victoriei, 23

Piane din fabricile Bösendorfer, Blüthner Kaps, Neumeyer, Schiedmaier şi altele. Preţuri foarte moderate, vnzare după preţurile-corente ale fabricanţilor. Piane noul de la 800 de franci în sus.

Fie-care cumpărător al unui pian noul primesc o colecţiune de 30—40 piane noul apărute acum.

10-2-1

Grădina-Terassă Ottetelecano. ÎN TOATE SERILE

Concert soare, — Louis Wiest

Intrarea liberă.

7

Grădina N. Collaro (Labes vechiu)

Strada Smărdan.

În tot decursul stagiunii de vară orchestra Schipek va executa în fie-care seara piese alese, atăt din muzica naţională cât şi cea clasică. Forte probate în ale orchestrei că artistul Dimitrescu (violinist) Bianchi (piano) Rubistein (vioară) sub direcţiunea simpaticului şi cunoscutului artist Schipek, precum şi dispoziţiunea luată cu ocazia reinnoir şi transformării grădinei vor procura On. public pe lângă un serviciu prompt frumoase seri de petrecere.

5

SCHIMB ŞI COMISION

FRĂŢII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREŞTI

Pe ziua de 10 Maiu 1883, ora 12

EFECTELE	Omp.	Vnd.
6 ² / ₈ Oblig. de Stat convertite.	98 ³ / ₄	99 ¹ / ₄
6 ² / ₈ „ „ Căilor ferate Rom.	104 ¹ / ₂	105
5 ² / ₈ Renta Amortisabilă.	92	92 ¹ / ₂
5 ² / ₈ Renta Română.	92	92 ¹ / ₂
Obl de Pensie [800 l] Dob. 10 fr.	228	232
7 ² / ₈ Scrişuri fonciare rurale.	105	105 ¹ / ₂
5 ² / ₈ „ „ „	92	93
7 ² / ₈ „ „ „ urbane.	104	104 ¹ / ₂
6 ² / ₈ „ „ „	99 ¹ / ₂	100 ¹ / ₄
5 ² / ₈ „ „ „	89 ¹ / ₂	90 ¹ / ₄
5 ² / ₈ Impr. Municipal Bucureşti.	86 ³ / ₄	87 ¹ / ₂
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.).	33	34
Act. Bancel Nat. a României.	1400	1410
Acţiuni Dacia-România	375	380
„ ale soc. de cred. mobil.	230	232
„ „ „ construcţi.	528	530
Obligaţiuni este la sorţi şi O.	99 ³ / ₄	aur.
Acţiuni soc. Naţionale.	235	2 40
Aur contra Argint şi B. Banca.	2 ⁷ / ₈	2 ¹ / ₂
Rubla hărtie	2 50	2 60
Florini	2 13	2 14
Lose otomane.	50	60

OURSUL DIN VIENA

21 Maiu

Napoleonul. 9 52
Ducatul. 5 65
Lose Otomane. 26 70
Rubla hărtie. 149

OURSUL DIN BERLIN

21 Maiu

Oppenheim. 140 50
Ruble hărtie. 202 95
Oblig. noul 6²/₈. 103 90
„ 5²/₈. 99 20
Renta Amort 5²/₈. 93 75

OURSUL DIN PARIS

21 Maiu

Renta Română. 92
Lose Otomane. . . . . 56 ¹/₂

SCHIMBUL

